

ชื่อหนังสือ:	รักเธอยอดรัก
ผู้แต่ง:	สวลี ส่องแสง
สำนักพิมพ์:	โชคชัยเทเวศร์
จำนวนหน้า:	628 หน้า
ราคา:	300 บาท

อัปสร มาตัวตายเพราะตั้งท้องแล้วชายคนรักไม่รับผิดชอบ บังอร ผู้เป็นแม่และ เอกชัย พี่ชายเศร้าเสียใจมาก ทำให้ อัมวิกา พี่สาว โกรธแค้น สกรรจ์ ชายหนุ่มที่เธอคิดว่าเป็นต้นเหตุ อัมวิกาตั้งใจเอาไว้วาจะต้องชำระแค้นสกรรจ์ให้ได้

ขอไม่รู้ว่าคนทำที่ทำลายน้องสาวตัวจริงคือ สกนธ์ น้องชายของสกรรจ์ ซึ่งเป็นลูกชายคนโปรดของแม่ สายใจ เพราะสกนธ์เป็นลูกในไส้ ส่วนสกรรจ์เป็นลูกที่ขอมมาเลี้ยง แต่ สันติ ผู้เป็นพ่อยังมีใจเป็นธรรมต่อสกรรจ์ สกนธ์พบรักแล้วทำลายอัปสร โดยการหลอกว่าตัวเองเป็นสกรรจ์ อัมวิกาจึงเข้าใจผิดตามหลักฐานที่ค้นพบ

สกรรจ์กับอัมวิกาพบกันครั้งใดก็มีปัญหาทะเลาะกันทุกครั้ง จนกระทั่งเธอรู้ว่าเขาคือชายหนุ่มที่เป็นเป้าหมายแค้น เธอจึงแกล้งทำเป็นรักเขาและให้ความหวังว่าจะแต่งงานกับเขา แต่แล้วก็เปลี่ยนใจไปหว่านเสน่ห์รักและจะแต่งงานกับสกนธ์ เพื่อเข้าออกในบ้านเขาได้ และแค้นทำลายครอบครัวของเขาได้สะดวก

สกรรจู้เป้าหมายของเธอ ก็พยายามอธิบายว่าเขาไม่เคยรู้จักอัปสร ไม่ได้เป็นฆาตกรฆ่าอัปสร เธอไม่เชื่อฟังเหตุผล แต่เชื่อหลักฐานที่มีมากกว่า สกรรจู้สงสัยสภนธ์คือตัวการ ทำให้สองพี่น้องต้องผิใจแทบจะฆ่ากัน สันตืออยู่ข้างสกรรจู้ ส่วนสายใจอยู่ข้างสภนธ์ ครอบครัวแบ่งข้างเป็นสองฝ่ายแทบแตกสลาย รังรองเพื่อนรักของอัมวิกาหลงรักสกรรจู้ อยู่ ก็กลายเป็นคู่อริเมื่ออัมวิกากัดกันไม่ให้รังรองใกล้ชิดสกรรจู้ เพราะกลัวเพื่อนสาวจะตกเป็นเหยื่อ เอกชัย ที่หลงรักรังรองก็ผิหวังอย่างแรง

ในขณะที่เดียวกันก็มี สุภาพรรณ ลูกสาวของ แม่เลี้ยงสุริย์ เข้ามาเป็นตัวแทรกเพราะรักชอบสกรรจู้ อยู่ เมื่อสกรรจู้ไม่เล่นด้วยสุภาพรรณก็เปลี่ยนใจไปรักสภนธ์ สายใจ อยากได้สุภาพรรณเป็นสะใภ้ เพื่อหวังผลประโยชน์จากสุริย์ จึงวางแผนจับคู่ให้ วิมาดา ให้สกรรจู้เพื่อให้สุภาพรรณจะได้แต่งงานกับสภนธ์ สุริย์ไม่พอใจมากที่วิมาดาจะมาเป็นคู่สะใภ้กับลูกสาว เพราะในอดีต โสภา แม่ของวิมาดาเคยเป็นคู่แข่งแย่งสามีกันมาก่อน แต่วิมาดาไม่ได้รักสกรรจู้เพราะเมื่อได้พบกับ อัจฉร ลูกชายของสุริย์ ทั้งคู่ก็รักแรกพบ แม้จะถูกกีดกันจากแม่ ทั้งสองก็ยังหลอกทุกคนไปพบกันเสมอๆ

อัมวิกากับสกรรจู้ยังทะเลาะก็ยังผูกพัน ความแค้นกลายเป็นความรัก สุภาพรรณตั้งท้องกับสภนธ์แต่เขาไม่รับและให้ไปทำแท้ง แต่สกรรจู้เห็นจึงเข้าไปขัดขวาง เขาจับเป็นพ่อดูแลให้ความรักเหมือนที่ตัวเองได้ จากสันตือ สุภาพรรณประทับใจจึงโผล่เข้ากอด อัมวิกากับสภนธ์เห็นเข้าพอดี สภนธ์จึงใส่ร้ายสกรรจู้ว่าเขาเคยทำอย่างนี้กับอัปสร จึงจุดไฟแค้นของอัมวิกาขึ้นมาอีกครั้ง สุภาพรรณซึ่งน้ำหน้าสภนธ์เลยบอกว่าพ่อเด็กคือสกรรจู้ อัมวิกาแสร้งขี้วให้สภนธ์ขอแม่แต่งงานกับตน สกรรจู้เองก็ถูกเร่งรัดให้แต่งงานกับสุภาพรรณเช่นกัน

วิญญาณอัปสรตามหลอกหลอนสภนธ์ เพราะกลัวสภนธ์ทำร้ายพี่สาว สภนธ์คลุ้มคลั่งทุกครั้งที่อัมวิกามา สายใจนึกว่าสภนธ์ขาดอัมวิกาไม่ได้จึงยอมให้แต่งงานกัน

ก่อนวันแต่งงานเอกชัยบอกสกรรจู้ว่า สภนธ์เป็นเพียงเครื่องมือแก้แค้นของอัมวิกา สกรรจู้มาห้ามแต่ไม่ทัน บ่าวสาวก้าวขึ้นเวที วิดีโอฟรีเซ็นต์เรื่องอัปสร ความผูกพันกับครอบครัว อัมวิกาประกาศกลางงานว่าสกรรจู้คือคนที่ทำร้ายน้องสาวและครอบครัวของเธอ บังอรกับเอกชัยเข้าห้าม อัมวิกาประกาศว่าเธอไม่ได้รักสภนธ์เลย งานวิวาห์ล้มเลิก สันตือช็อก ล้มทั้งยืนแล้วกลายเป็นอัมพฤษ์ครึ่งท่อน

สกนธ์คู่อัมวิกาไปปลูกปล้ำข่มจีน วิญญาณอุปสรรมาช่วยอัมวิกา และเล่นงานจนสกนธ์เสียดิ
สกรรจ์ดูแลอาการป่วยของสันติ และยังคงดูแลสกนธ์อย่างดี จนกระทั่งอาการของสันติดีขึ้นเริ่มลุกเดินได้
อาการเสียดิของสกนธ์ก็ดีขึ้น ทำให้สายใจเริ่มเห็นความดี อัมวิกากราบขออภัย สันติรู้ความจริงแล้วว่า
สกนธ์คือคนที่ทำลายอุปสรร บอกอัมวิกาไม่ผิดเพราะเธอมีสิทธิ์ที่จะแก้แค้น เขาเองผิดที่เลี้ยงลูกไม่ดี ปล่อยให้สกนธ์ไปทำร้ายครอบครัวของอัมวิกา

ปัญหาทุกอย่างคลี่คลายแล้ว อัมวิกากับสกรรจ์ห่างเหินกันไปทั้งที่ใจยังรัก สกนธ์หายป่วยและ
สำนึกผิดทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้อุปสรร ไปขอโทษสุภาพรรณและยอมรับลูกในท้องเป็นลูกของเขา
สุภาพรรณยอมรับเพราะรู้ว่าสกรรจ์รักอัมวิกา เธอต้องการปล่อยสกรรจ์เป็นอิสระ บังอรสอนลูกให้เข้าใจ
เรื่องราวที่เกิดจากมิถุนาพิรุณ สันติกับสายใจพาสกนธ์มากรอขอโทษ โทษใคร่คุณอุปสรร

วังรองกับเอกชัยเข้าใจกัน อาจองกับวิมาดาแก้ปัญหาจนแม่ของตนยอมให้แต่งงาน ทั้งสองคู่เป็นสื่อ
ประสานให้อัมวิกาเริ่มต้นใหม่กับสกรรจ์จนเป็นผลสำเร็จ เพราะทั้งสองต่างรักกันอยู่แล้ว เพียงแต่มีความ
เข้าใจผิดมาบังตาเท่านั้นเอง สกรรจ์สวมกอดอัมวิกาไว้และให้สัญญาต่อกัน ต่อไปนี้จะไม่ยอมให้ความ
เกลียดความโกรธแค้นมาบั่นทอนทำลายความรักอีกแล้ว

เรื่องการแก้แค้น ดูจะเป็นธีมเรื่องที่นิยายหลายต่อหลายเรื่องนำมาเป็นเรื่องราวร้อยเรียงให้มีความ
น่าสนใจ แต่ก็แตกต่างกันออกไป

เรื่องนี้ก็เช่นกัน

ความคิด...คนก่อนยอมได้รับการที่ตนเองก่อไว้ ไม่วันใดก็วันหนึ่ง ไม่ช้าก็เร็ว แม้จะปกปิดไว้ แม้จะ
สร้างเรื่องให้คนเห็นว่าเป็นคนอื่นไม่ใช่เราก็ดำ แต่...สักวันความจริงต้องเปิดเผยในที่ลับ

ก็ความลับไม่มีในโลก...จริงไหม?